

ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Ο ΣΕΒ έχει εκφράσει επανειλημμένα και με συνέπεια τις θέσεις του για το θέμα των τιμών. Τα ίδια επαναλαμβάνει και σήμερα.

Η βιομηχανία βρίσκεται επί χρόνια στο προσκήνιο της συνεισφοράς για τη μείωση του πληθωρισμού. Όλα τα στοιχεία αποδεικνύουν κάθε φορά ότι ο δείκτης τιμών χονδρικής (δηλ. οι τιμές στις οποίες πουλά η βιομηχανία) υπολείπεται σταθερά του δείκτη τιμών καταναλωτή.

Αυτό είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι ο ανταγωνισμός λειτουργεί αποδοτικά και έντονα σε όλους τους κλάδους της βιομηχανίας και συγκριτικά πολύ καλύτερα από τους περισσότερους άλλους κλάδους της οικονομίας που έχουν τη σημαντικότερη συνεισφορά στη διαμόρφωση του δείκτη τιμών καταναλωτή.

Σ' ένα καθεστώς ελεύθερης οικονομίας, καμία επιχείρηση δεν πρέπει να αισθάνεται υποχρεωμένη να δικαιολογήσει γιατί αυξάνει ή μειώνει τις τιμές της. Απλά οφείλει να είναι έτοιμη να εκμεταλλευτεί τις ευκαιρίες και να υποστεί τις συνέπειες του ανταγωνισμού και των επιλογών του καταναλωτή, ο οποίος σήμερα και ενημερωμένος είναι και γνωρίζει άριστα πώς να υπερασπίζεται άμεσα και αποτελεσματικά τα συμφέροντά του και πολλές επιλογές διαθέτει.

Εξάλλου, σήμερα που οι βιομηχανικές επιχειρήσεις διοικούνται από επαγγελματίες-στελέχη και από σύγχρονες διαδικασίες σχεδιασμού και διοίκησης, κάνουν τον ετήσιο προγραμματισμό τους με γνώμονα την μακροβιότητα, την ανταγωνιστικότητα και την κάλυψη όλων τους των υποχρεώσεων προς το περιβάλλον τους.

Αυτό απαιτεί τη συνεχή φροντίδα για χρηματοδότηση των επενδύσεών τους και της τεχνολογικής ανάπτυξης, τη διατήρηση ή και αύξηση των θέσεων εργασίας, την κάλυψη όλων των υποχρεώσεών τους προς τράπεζες, προμηθευτές και το κράτος, τη συμμόρφωση στις συνεχώς αυξανόμενες απαιτήσεις για προϊόντική και περιβαλλοντική ασφάλεια και την ικανοποίηση των μετόχων τους.

Μ' αυτό τον τρόπο και μόνο, εξάλλου, η επιχείρηση έμπρακτα αποδεικνύει την ευαισθησία της προς το κοινωνικό σύνολο και ανταποκρίνεται στις κοινωνικές της ευθύνες.

Γι αυτούς τους λόγους επίσης, η βιομηχανία έχει και το μεγαλύτερο κίνητρο και το μεγαλύτερο συμφέρον να ικανοποιεί και να προστατεύει τον καταναλωτή και τον πελάτη της.

Η βιομηχανία έχει αποδείξει ότι μπορεί να ανταποκρίνεται στις πολλαπλές αυτές υποχρεώσεις με ανταγωνιστικότητα, επιτυχή αποτελέσματα και επίσης, αν αυτό είναι ζητούμενο, με συγκρατημένες αυξήσεις τιμών.

Η παράβλεψη αυτής της απλής πραγματικότητας της λειτουργίας μιας ανταγωνιστικής Ευρωπαϊκής οικονομίας, η επίμονη επικέντρωση στο θέμα του ποσοστού των ανατιμήσεων και η αναγωγή του σε αίσθηση ακρίβειας είναι ήδη αρνητικές για την οικονομία:

Οι επιχειρήσεις, που λειτουργούσαν μέχρι σήμερα σ' ένα προδιαγεγραμμένο περιβάλλον της πορείας προς την ώριμη λειτουργία μιας ελεύθερης και ανταγωνιστικής Ευρωπαϊκής οικονομίας, βρίσκονται σήμερα σε αυξημένη αβεβαιότητα για το μέλλον και για το σχεδιασμό της πολιτικής τους για επένδυση, ανάπτυξη και βελτίωση της ανταγωνιστικής τους θέσης όπως επιβάλλει η επιχειρηματική πρακτική και το συμφέρον της οικονομίας.

Οι καταναλωτές βρίσκονται σε αναστάτωση και σε αδυναμία να αποφασίσουν για τις αγορές τους. Η προφανής συνέπεια είναι η μείωση της ζήτησης.

Οι πληθωριστικές προσδοκίες αυξάνονται, καθώς η εντύπωση για ακρίβεια και η πρόβλεψη ακόμα μεγαλύτερης ακρίβειας για το μέλλον οδηγεί όλες τις κοινωνικές ομάδες σε αυξημένες απαιτήσεις. Το αποτέλεσμα θα είναι η αύξηση των πληθωριστικών πιέσεων.

Οι θεσμικές παρεμβάσεις στην αγορά είναι αναποτελεσματικές και δημιουργούν στρεβλώσεις, με αποτελέσματα αντίθετα από τα υποτίθεται επιδιωκόμενα.

Τέτοιες παρεμβάσεις ισοδυναμούν ουσιαστικά με αναστροφή της αποφασισμένης και ακολουθούμενης επί χρόνια πολιτικής για τη πορεία της οικονομίας. Αν η κυβέρνηση έχει ένα ρόλο να παίξει στο θέμα των τιμών, αυτός εστιάζεται στην προσπάθεια ενίσχυσης του ανταγωνισμού σε όλους τους τομείς και της διασφάλισης των όρων και κανόνων του θεμιτού ανταγωνισμού.